

Cursillo

ngành Việt Nam tại châu Âu

Nội Dung

- Lá Thư Phong Trào 1
- Để có Chúa cùng Hoạt Động 2
(*Lm Phêrô Vũ Văn Quý*)
- Chủ trương thể tục ở Pháp 3
(*ĐỒ Giuse Mai Đức Vinh*)
- Mẹ Maria, 3 lần Xin Vâng 6
(*HCT*)
- Góc Trời bé nhỏ 7
(*N.T.S.*)
- Khoảnh khắc hôm nay 8
(*Duy Bình*)
- Đức Tin của tôi 9
(*Elisabeth Nguyễn Thị Nở*)
- Tình đầu - Tình cuối 10
(*NC*)
- Giáo Hội tôi hằng yêu mến 11
(*Phương Vy*)
- Thông Báo 12
(*VPĐH*)

SINH HOẠT HÀNG THÁNG

Trường Huấn Luyện :

Chúa nhật 13/09/2009 : 14g00—16g30

Ultreya đón tiếp tân cursillistas :

Chúa nhật 27/09/2009 : 14g30 -16g30

Cursillo

Le Mouvement des Cursillos de la diaspora Vietnamienne en Europe

<http://cursillo.free.fr>

eMail : duongermont@gmail.com

Mission Catholique Vietnamienne

38 Rue des Épinettes
75017 Paris—FRANCE

Tel. +33 (0) 153063620

Fax. +33 (0) 156802268

<http://www.giaoxuvnparis.org>

Lá thư phong trào

Thưa Quý Anh Chị Cursillistas thân mến,

Chỉ còn một tháng nữa, một số anh chị em chúng ta sẽ tới "giúp khóa" với danh nghĩa là "trợ tá". Có người mới làm lần đầu, nhưng đồng đạo quý anh chị đã hơn một lần làm trợ tá. Văn Phòng Điều Hành đã trang bị cho Quý anh chị nhiều "cẩm nang", "tài liệu hướng dẫn" trợ tá. Hẳn chúng ta, ai cũng nhớ rõ phần công việc của mình trong Khóa Ba Ngày. Tuy nhiên, thiết nghĩ, cái gì làm hoài, làm mãi có thể trở nên nhàm chán, dễ bị coi thường, làm như cái máy... Thực ra công việc "giúp khóa" không phải là công việc máy móc. Người "trợ tá" cũng không phải "người máy". "Tu tưởng chỉ đạo hành động" quả là một quy luật. Vậy "tinh thần" và "tu tưởng" của người trợ tá là gì để chỉ đạo các công việc giúp khóa ?

Giáo Hội đã công nhận Cursillo là một Phong Trào Tông Đồ Giáo Dân. Các cursillistas tự hiến mình trở thành tông đồ giáo dân cho Thầy Chí Thánh, nhận sự vụ lệnh từ vị đại diện Thầy "sai phái" đi đưa Thiên Chúa đến với tha nhân và đem tha nhân về với Thiên Chúa. Đó là công việc Tông Đồ. Để hiểu rõ tinh thần, thái độ, cũng như nhiệm vụ của người tông đồ, không gì hơn là tìm đến với Thánh Phaolô, vị Tông Đồ gần gũi với chúng ta nhất. Ngài đã đưa ra "căn cước" của vị tông đồ đích thực trong đoạn thứ 5, từ câu 11 đến câu 17 của thư thứ hai gửi giáo đoàn Corintô. Tông đồ tận hiến trong công tác phục vụ Thiên Chúa và công đoàn. Tông đồ không sống vì mình mà sống vì Đức Kitô, Đấng đã chết vì chúng ta. Tông đồ hợp tác với Thiên Chúa trong công trình cứu độ nhân loại. Hơn lúc nào hết, trong Khóa Ba Ngày, người trợ tá phải thực hiện đúng căn cước tông đồ đích thực của mình để phục vụ cộng đoàn nhỏ bé với những đối tượng khóa sinh đang cần tìm về với Thiên Chúa, với Tin Mừng. Người tông đồ trợ tá chính là người rao giảng Tin Mừng cho các anh chị khóa sinh. Có người qua các rollos mình đọc, phần lớn qua thái độ phục vụ của mình... Phải làm sao cho Tin Mừng và người rao giảng Tin Mừng không hề bị tách rời nhau. Nói cách khác người ta phải thấy được nơi người rao giảng những dấu vết khắc sâu, thấm nhuần của Tin Mừng. Đừng bao giờ sử dụng những kỹ thuật, kể cả kỹ thuật Cursillo, hay mảnh lời, mưu mô để lôi kéo người khác tin theo mình.

Cursillistas chúng ta tôn vinh Trái Tim Đức Kitô và nguyện sống đền tạ Tình Yêu vô biên của Ngài đối với loài người. Thực chất, chính Tình Yêu Thiên Chúa chứng minh sứ mạng tông đồ, chứ không phải cái gì khác. Năm Thánh Phaolô cũng đi vào bế mạc, nhân ngày lễ kính nhớ Ngài. Chúng ta cầu xin Thánh Phaolô Tông Đồ cầu bầu để vững vàng trên con đường tông đồ giáo dân của người Cursillista, sẵn sàng tận hiến để phục vụ Thiên Chúa, bảo vệ Giáo Hội và rao giảng Tin Mừng đến khắp chốn.

Nguyện xin Thầy Chí Thánh và Mẹ Maria chúc lành cho hai khóa Cursillo 2009 của chúng con.

Văn Phòng Điều Hành

ĐỀ CÓ CHÚA CÙNG HOẠT ĐỘNG

(bài trích từ báo Dân Chúa)

(CN VII PS – Mc 16, 15-20)

“Nói xong, Chúa Giêsu được đưa lên trời và ngự bên hữu Thiên Chúa. Còn các Tông Đồ thì ra đi rao giảng khắp nơi, có Chúa cùng hoạt động với các ông, và dùng những dấu lạ kèm theo mà xác nhận lời các ông rao giảng” (Mc 16, 19-20).

2 câu cuối cùng trên trong Tin Mừng Marcô mang lối văn nặng hình tượng nhưng, với tôi, là lời mời gọi vô cùng tha thiết trong thế giới kỹ thuật số hiện nay.

Đề “có Chúa cùng hoạt động”, tôi tớ của Lời Chúa, như Phaolô quả quyết: *“Tôi là Phaolô, tôi tớ của Đức Kitô Giêsu, tôi được gọi làm Tông Đồ, và dành riêng để loan báo Tin Mừng của Thiên Chúa”* (Rm 1, 1), phải là người rao giảng thật xứng danh với địa vị cao cả, vì Chúa Giêsu đã kêu gọi trong chân lý trọn vẹn: *“Anh em hãy mang lấy ách của tôi, và hãy học với tôi, vì tôi có lòng hiền hậu và khiêm nhường”* (Mt 11, 29), hay như thánh Phaolô đã nêu gương: *“Anh em hãy bắt chước tôi, như tôi bắt chước Đức Kitô”* (1Cr 11, 1).

Đề “có Chúa cùng hoạt động”, tôi tớ của Đức Kitô không thể là những kỳ lục và biệt phái, những kẻ bị Chúa quở trách khi căn dặn dân chúng: *“Vậy, những gì họ nói thì anh em hãy làm, hãy giữ; nhưng đừng theo hành động của họ mà làm, vì họ nói mà không làm. Họ bỏ những gánh nặng mà chất lên vai người ta, nhưng chính họ thì lại không buồn động ngón tay vào”* (Mt 23, 2-4).

Những người rao giảng Lời Chúa như vừa nêu trên cao rao một lý tưởng sống cao đẹp nhưng bản thân lại sống mâu thuẫn. Họ hô hào những người khác dẫn thân vào con đường hẹp. Còn chính họ thì lại vi vút giữa đại lộ thênh thang. Chính vì thế mà những người được nghe giảng khi họ gặp những con người kiên trung với nội dung rao giảng, chấp nhận đau khổ thua thiệt, không bị của cải thế gian vùi dập, vượt lên khỏi những sự dữ tác hại và dám chết vì điều mình loan báo (Mc 16, 17-18), thì đây quả là một ấn tượng rất lớn đối với họ. Một chân lý hiển nhiên là, từ kinh nghiệm bản thân, ai cũng biết rằng người ta chỉ sẵn lòng chịu cực khổ vì những điều họ thực sự trân trọng. Do đó, Lời đã được sống có một sức mạnh thu hút vô địch, không gì thay thế được. Lời đó đầy lôi cuốn, đầy thuyết phục bởi đó là Lời đã từng cảm nghiệm, và đã vì đó mà chịu thương chịu khó trong cõi đời và trong nếp sống cầu nguyện của người rao giảng. Lời đó từ môi miệng phát ra mang theo một nhiệt tâm và một sức mạnh hết sức đặc biệt. Trong Lời đó có mạng linh hồn của chính người giảng, và có thể bắt gọn linh hồn người nghe. Sự tương giao giữa người giảng và người nghe xảy ra không phải trên ý niệm suông, nhưng trên thực tế. Đây cũng chính là điều mà tác giả trong phần cuối của Tin Mừng Marcô đã khẳng định: *“có Chúa cùng hoạt động với các ông, và dùng những dấu lạ kèm theo mà xác nhận lời các ông rao giảng.”* Chính thánh Phaolô tông đồ đã khích lệ: *“Chúng tôi không rao giảng chính mình, mà chỉ rao giảng Đức Kitô Giêsu là Chúa; còn chúng tôi, chúng tôi chỉ là tôi tớ của anh em, vì Đức Giêsu”* (2Cr 4, 5). Vậy ở đâu chưa có sự nhất quán với Lời Chúa, tức chưa cùng đồng hành đồng dạng với Đức Kitô thì trước tiên cần có đức khiêm nhường. Đây là thái độ tối cần thiết cho những tôi tớ của Lời Chúa. Người rao giảng phải tự xóa nhòa bản thân trước sự hiện diện của Lời Chúa, phải khước từ vinh quang của riêng mình, như thánh Gioan Tẩy Giả đã sống và đã chia sẻ với các môn sinh của mình: *“Đức Kitô phải nổi bật lên, còn thầy phải lu mờ đi”* (Ga 3, 30).

Không chỉ hạ mình khiêm nhường, thánh Phaolô, Vị Tông Đồ rao giảng vĩ đại đã sống chết với Tin Mừng khi ngài viết cho môn đệ Timôthê yêu dấu: *“Vi Tin Mừng, tôi chịu khổ, tôi còn phải mang cả xiềng xích như một tên gian phi. Nhưng lời Thiên Chúa đâu bị xiềng xích!”* (2Tm 2, 9). Với lòng mến thâm sâu, ngài đã đặt trọng tâm tất cả vào việc loan báo Tin Mừng, cho dù có phải bị gông cùm, ngài vẫn sẵn lòng đón nhận. Với lòng mến đầy tin yêu và để *“được đưa lên trời và ngự bên hữu Thiên Chúa”* như Đấng mà ngài say mê rao giảng, thánh Tông Đồ đã thể hiện được ý nghĩa siêu nhiên mà Chúa Giêsu đã truyền đạt trước khi trở về nơi Người đã đến là *“dù có uống nếm thuốc độc, thì cũng chẳng sao.”*

Mới đây, kết thúc buổi triều yết chung tại Quảng trường Thánh Phêrô sáng ngày 20/5/2009, ĐTC Biển Đức XVI đã vấn tắt mở lời kêu gọi về Ngày Truyền thông Thế giới sẽ được cử hành vào ngày Chủ nhật 24 tháng 5 sắp tới. Ngài mời gọi:

“Đặc biệt với giới trẻ, cha kêu gọi các con hãy làm nhân chứng cho đức tin của chúng con qua thế giới kỹ thuật số. Hãy dùng những kỹ thuật mới đó để truyền bá Thánh Kinh, hầu cho Tin Mừng về tình yêu vô hạn của Thiên Chúa vang dội bằng những phương thức mới khắp trong thế giới của chúng ta, một thế giới không ngừng tăng tiến về kỹ thuật.” (trích Vietcatholic.net)

Làm nhân chứng cho đức tin mà ĐTC vừa nhắc nhở trên đã giúp tôi khám phục biết bao một nhân chứng trên xe lăn mà tôi mới nhận được từ một nhóm trên mạng gửi tới. Bài viết có nội dung như sau và trích từ R. Veritas:

“Một phụ nữ tên là Mensi đã đăng quảng cáo trên một tờ báo địa phương như sau: “Nếu bạn cô đơn hay gặp nan đề nào, xin hãy gọi điện thoại cho tôi. Tôi bị liệt phải ngồi xe lăn tay, nên rất ít khi ra ngoài. Chúng ta có thể trao đổi nan đề với nhau. Mời bạn cứ gọi. Tôi rất thích nói chuyện với bạn”. Việc đáp ứng quảng cáo này rất kỳ lạ. Mỗi tuần bà Mensi nhận được khoảng từ 30 cú phôn, và bà rất mừng. Điều gì thúc đẩy một người tàn tật ngồi trên xe lăn tay muốn tiếp xúc nói chuyện với những người khác? Bà Mensi kể rằng trước khi bị tê liệt bà có sức khỏe hoàn toàn, nhưng rất tuyệt vọng. Bà đã tự tử bằng cách nhảy từ trên gác cao xuống đất. Nhưng thay vì chết, bà bị tê liệt từ thắt lưng trở xuống. Nằm trong nhà thương bà hoàn toàn tuyệt vọng. Nhưng một hôm bà nghe như Chúa Giêsu nói với bà: “Mensi ơi, trước đây con đã có một thân xác hoàn hảo, nhưng linh hồn con lại què quặt, Kể từ nay con sẽ có thân xác què quặt, nhưng linh hồn con kháng kiện”.

Sau khi ra khỏi nhà thương, bà Mensi quyết tâm dâng đời mình cho Chúa. Bà cầu xin Chúa cho bà được chia sẻ niềm tin của mình với người khác. Rồi bà đăng báo như đã kể trên đây. Công việc của bà Mensi xem ra như không có gì đối với người khác. Nhưng với bà, đó là công việc lớn lao nhất mà một người tàn tật có thể làm để phục vụ Chúa.”

Và lời cuối cùng của bài viết cũng là lời nhắc nhở rất cụ thể về việc loan báo Tin Mừng bình an dành cho những ai muốn “có Chúa cùng hoạt động” trong thế giới kỹ thuật số hiện đại như ngày nay:

“Mỗi người tin Chúa phải làm một việc nào đó để giúp đồng bào, đồng loại của mình. Mạnh khỏe hay tật nguyền, trẻ tuổi hay già nua, chúng ta vẫn có thể cầu nguyện, viết thư hay làm bất cứ điều gì theo khả năng, nếu chúng ta thực sự muốn đem Chúa vào tâm hồn những người chung quanh mình”.

Lạy Chúa, Xin giúp con sức mạnh để con cũng kiên cường biết sống cho tha nhân như bà Mensi dù cho bà ngồi trên xe lăn như con vậy. Amen.

Chúa Nhật Thăng Thiên, 24/05/2009
§ Phêrô Vũ Văn Quý ■

CHỦ TRƯỞNG ‘THỂ TỤC’ CỦA PHÁP

(tiếp theo kì trước)

Lm. MAI ĐỨC VINH

[...] Nghĩ rằng, đang sống trong ‘một nước Pháp thể tục’, chúng ta cần nắm bắt phần nào ‘những nguyên nhân, những diễn tiến lịch sử, những thành công, những tác hại và những thay đổi của chủ trương thể tục,’ hầu chúng ta hiểu rõ hơn nỗi trạng của người Pháp, thể chế của nước Pháp và của xã hội Pháp, nhất là chia sẻ tình trạng hiện nay của Giáo hội Pháp, đồng thời chính chúng ta được trưởng thành trong đức tin hầu hướng dẫn đức tin của con cháu chúng ta. Đó là mục đích của bài viết này. Bài này sẽ gồm bốn phần chính :

- ◆ A. Chủ trương thể tục của cách mạng 1789
- ◆ B. Cách mạng văn hoá 1968
- ◆ C. Chủ trương thể tục tích cực của tổng thống Sarkozy.
- ◆ D. Giáo Hội Công Giáo không đứng ngoài cuộc.

VII. Mục tiêu nhằm tới để sinh tồn và phát triển.

1. Sứ mệnh giải hòa và chủ trương nhân bản.

Thu lượm được những thành công vào cuối thế kỷ XIX, thể tục đương nhiên đi vào Lịch Sử. Chỉ cần mở mắt nhìn vào thế giới, đủ để thấy tính cách thức thời của thể tục : sứ mệnh hòa giải và chủ trương nhân bản hành động.

Vào đầu thập niên 1990, sau khi khuôn mẫu Nga Xô bị tan vỡ, nhiều người tưởng rằng từ nay thế giới đi vào thế hệ ánh sáng với chủ đích lịch sử là phong trào toàn cầu hóa để xây dựng nền kinh tế cần thiết. Với nền dân chủ tự do, thế giới êm đềm xây dựng lại những gì còn đổ vỡ sau thế kỷ thuộc địa, sau đệ nhị thế chiến tàn khốc, sau chế độ cộng sản ngọt ngào... Nhưng thực tế không như vậy. Sau vài năm nền thống nhất của Yougoslavie bị tan vỡ vì tinh thần quốc gia của người Serbes, lôi theo chiến tranh tôn giáo giữa Công Giáo, Chính Thống và Hồi giáo. Từ các chế độ quân chủ của các nước vùng Golfe, tại Afghanistan và Iran, Hồi Giáo lên nắm chính quyền và cực lực chống lại khuynh hướng tân tiến (anti-moderniste). Năm 1989, Salman Rushdie, hồi giáo gốc Ấn Độ, văn sĩ Anh quốc, bị Imam Khomeiny lên án tử hình vì đã viết cuốn ‘Những vần thơ của satan’ (Les Versets sataniques) mà ông coi là ‘có tính cách xúc phạm và phỉ báng Tiên tri Mahomet. Tại Ấn Độ, nhóm Ấn Giáo bảo thủ đòi phá hủy mốt-kê Ayodhia, vì đã xây trên mảnh đất ‘chôn rau cắt rốn’ của thần Rama... Qua những náo loạn màu sắc tôn giáo như vậy, thể tục mang một sứ mệnh bao dung và hòa giải. Càng ở trong một xã hội đa văn hóa, sứ mệnh này càng lớn lao và nặng nề... nhưng đầy ý nghĩa.... Thể tục hóa không chủ trương giết hết niềm tin. Tách rời Giáo Hội ra khỏi Nhà Nước là mục tiêu của thể tục, nhưng thể tục lại bảo đảm cho tự do lương tâm, tự do tin tưởng. Chính trong nghĩa này mà tháng mười năm 2000, một ứng viên phó tổng thống Hoa Kỳ đã tuyên bố ‘Phải dành cho đức tin một chỗ đứng trong đời sống công khai của Hoa Kỳ’ (Il doit y avoir une place pour la foi dans la vie publique américaine). Tóm lại, lý tưởng thể tục không chỉ ngồi nhìn ngắm những thành quả lịch sử buổi ban đầu, nhưng phải đi tới mãi, đến tận cửa

ngõ của mọi lớp người, mà trước tiên là ‘chủ trương nhân bản hành động’ (un humanisme en acte).

2. Những chiến tuyến mới.

Nếu vấn đề học đường đã từ lâu là trọng tâm tranh đấu của thể tục, thì ngày nay ai cũng nhìn nhận phẩm chất trường tư cao hơn trường công, chiêu bài chống giáo sĩ không còn ăn khách nữa, vì giáo sĩ thời nay mang những ‘bộ áo mới’ (nouveaux habits), vì ngày nay ‘xuất hiện những ‘phong trào giáo sĩ mới’ (nouveaux cléricatismes). Đó là chưa nói đến rằng : sau công đồng Vatican II, Giáo Hội Công Giáo quan tâm rất nhiều đến con người, đến mọi vấn đề cơ bản của nhân loại... Trong sự phát triển của các khoa học xã hội, liệu thể tục có đáp ứng được bằng hay hơn những đường hướng mục vụ của Giáo Hội không?

Ngày nay trường học không còn là điểm giao liên duy nhất, vì sự tiến bộ quá nhanh của truyền thông, của vi tính, của kỹ thuật... Ngày nay người ta có thể tự do truyền bá đạo lý trên mạng lưới, qua vô tuyến...

Thể tục nghĩ sao khi nhiều trường học tại Hoa Kỳ nhất quyết không cho dạy thuyết biến hóa của Darwin, khi Giáo Hội Công Giáo kiên trì chống đối việc phá thai, khi người đàn bà Afghanistan vẫn bị cấm không được đến nhà thương chữa bệnh, khi giáo phái Témoins de Yého-vah không chấp nhận việc chuyển máu cho bệnh nhân, khi nhiều nước Phi Châu còn khâu cắt bộ phận sinh dục (mutilations sexuelles)... Tóm lại xã hội hôm nay với những biến chuyển về chính trị, văn hóa, xã hội, khoa học, kỹ thuật... đặt ra cho ‘thể tục nhiều chiến tuyến mới’.

3. Những điều kiện để ‘chủ trương thể tục’ được sinh tồn, phát triển, đạt tới mục tiêu.

‘Thể tục’ có một lịch sử tranh đấu vừa lâu dài, vừa căm go và vừa phong phú. Chính trong những đấu tranh kiên trì đó, người ta nhận diện ra thể tục là một công trình xây dựng tự nguyện với những điều kiện cơ bản sau đây:

1) Lấy dân chủ làm khuôn khổ hành động (cadre)

Không một chế độ quyền bính, độc tài nào tạo dựng được thành quả ý nghĩa theo dụng từ ‘thể tục’. Mọi hình

thức cưỡng bách bằng võ lực để cầm chân vai trò của các Giáo Hội hay đôi khi còn đàn áp tôn giáo, đều đã thất bại. Thế tục đã triển nở lâu dài ngay giữa lòng xã hội đã quen thuần với nền chính trị dân chủ. Một xã hội cần đổi chất và trao đổi những dư luận quần chúng, lý luận và cảm nghiệm được lợi ích chung. Một xã hội trải qua những mâu thuẫn với các hội đoàn, các nghiệp đoàn, với truyền thông và các đảng chính trị... Thất bại chua cay của chương trình tẩy não tôn giáo tại các nước Đông Âu; thất bại tương đối của khuôn mẫu thế tục do Kemal áp đặt tại Turquie là không cản ngăn nổi sự bùng nổ của Hồi giáo; thất bại nặng nề của khuynh hướng quốc gia trong khối Ả Rập cho thấy: họ không giữ lời hứa, mặc dầu những lời hứa đậm màu thế tục... Tóm lại thế tục phải lấy dân chủ làm khuôn khổ hành động!

2) Lấy nhân quyền làm đích điểm vươn tới (horizon)

Mục đích của thế tục là giải thoát con người khỏi mọi ràng buộc, mọi cưỡng bách lương tâm, nghĩa là thế tục phải bảo đảm sự tự do lương tâm của con người, phải tôn trọng mọi quyền lợi của con người... Tóm lại, thế tục phải lấy nhân quyền làm đích điểm.

3) Lấy sự tách rời Giáo Hội với Nhà Nước làm phương tiện hành động (moyen)

Nước Pháp hãnh diện vì đã thể hiện việc tách rời các Giáo Hội với Nhà Nước, được coi như 'vòng hoa' của khuôn mẫu thế tục mà trong thực tế đã số các quốc gia trên thế giới đang thực hiện theo. Việc 'tách rời' này là phương thức cần thiết để thực hiện thế tục hay để tranh đấu cho tự do lương tâm và cho nhân quyền, để cao tình thần 'chung sống' (coexistence) và 'bao dung' (tolérance).

4) Lấy sự sáng suốt làm bảo đảm thành công (garantie)

Sau cùng, thế tục chính là một trạng thái tinh thần mà người này cho là một 'luân lý' (morale), người khác lại đánh giá như một 'linh đạo' (spiritualité). Thế tục cần sáng suốt để tôn trọng mọi khác biệt của tha nhân ; để bảo đảm tình huynh đệ giữa người với người.

VIII. Không có tôn giáo thì không có thế tục

1. Nhận định của tổng thống Nicolas Sarkozy về tôn giáo trong nước Pháp thế tục.

1) Ngày 20. 12. 2007 tại điện Latran ở Roma: "Đức tin kitô giáo đã ăn rễ sâu vào xã hội Pháp, vào văn hóa, địa phong, cách sống, kiến trúc, văn chương của dân tộc Pháp (...). Gốc rễ của nước Pháp chính yếu là Kitô giáo (...). Đời sống tâm linh là một khuynh hướng tự nhiên của con người muốn đi tìm siêu việt tính. Sinh hoạt tôn giáo chính là câu trả lời của các tôn giáo cho ước nguyện cơ bản đó (...). Chắc chắn, những người không tin phải được bảo vệ khỏi mọi hình thức bắt bớ và dụ dỗ theo đạo. Nhưng một người tin tưởng chính là một người có hy vọng. Và lợi ích của nước Cộng Hòa chính là trong đó có nhiều người nam nữ hy

vọng (...)"

2) Ngày 16. 01. 2008 tại Riyad (Arabie Saoudite): " Tự nó, tâm tình tôn giáo không nguy hiểm. Nó trở thành nguy hiểm khi bị xử dụng vào những chủ đích chính trị thoái hóa nhằm phục vụ một thứ mọi rợ mới (...). Là thủ lĩnh của một nước chủ trương nguyên tắc tách biệt Giáo Hội và Nhà Nước, tôi không có quyền phát biểu 'tôi thích một tôn giáo nào hơn' (...). Tôi có bổn phận làm cho mỗi người (...) cảm thấy sống hạnh phúc trong nước Pháp, cảm thấy được tự do, được kính trọng trong những xác tín, những giá trị và nguồn gốc của mình. Nhưng tôi cũng có bổn phận bảo vệ gia tài của một lịch sử lâu đời, của một nền văn hóa và tôi dám nói là của một nền văn minh".

3) Ngày 13. 02. 2008 nhân dịp dự một bữa cơm của Crif (Conseil représentatif des institutions juives de France) tại Paris : "Không bao giờ tôi nói rằng luân lý thế tục thấp kém hơn luân lý tôn giáo. Tôi xác tín rằng cả hai luân lý bổ túc cho nhau, và khi khó phân biệt điều thiện điều ác thì người ta cần được soi dẫn bởi cả hai. Luân lý thế tục bảo vệ những điều chắc chắn có sẵn và xử sự hợp lý, luân lý tôn giáo đòi buộc mỗi xã hội, mỗi thời đại đừng chỉ nghĩ mình là chủ đích xác thực của luân lý".

4) Ngày 12. 09. 2008, nhân dịp tiếp đón đức giáo hoàng Biển Đức XVI viếng thăm chính thức nước Pháp: "Ngày nay, thế tục cần phải đối thoại với các tôn giáo, đào sâu và thấm nhập và kính trọng các văn hóa. Sau ngày tận số của những ý thức hệ độc tài, và những ảo tưởng của xã hội tiêu thụ, cần thiết phải có một linh đạo hiện hữu ngay trong một nước thế tục".

2. Người Pháp với các tôn giáo.

Ngày 25. 09. 2007, giữa lúc bàn thảo sôi động về bản văn AND, đức cha Claude Schockert, giám mục giáo phận Belfort và chủ tịch Ủy Ban Mục Vụ Ngoại Kiều của Hội Đồng Giám Mục Pháp, đã đến gặp và thảo luận lâu giờ với ông Brice Hortefeux, Bộ trưởng bộ 'Di Dân-Hội Nhập-Căn Tính Quốc Gia- và Phát Triển'. Mục đích là phản ảnh lên ông những nguy cơ mà Giáo Hội Pháp nhận thấy trong dự luật về di dân của ông... nhân vụ việc này, hãng thông tấn Ifop thực hiện một cuộc thăm dò dư luận, và kết quả như sau (xem báo La Croix, thứ hai, 24.03.2008, tr.2-3):

1) Khẳng định lại những nguyên tắc lớn của Nền Cộng Hòa

* Trong những nguyên tắc lớn của nền Cộng Hòa, thì nguyên tắc nào quan trọng hơn?

Phổ thông đầu phiếu	41%
Thế tục	30%
Tự do nghiệp đoàn	12%
Tự do hội đoàn	9%
Tự do lập đảng chính trị	8%

* Liên hệ đến luật 1905 về 'sự tách biệt các giáo hội với Nhà Nước' bạn nghĩ phải làm gì?

Giữ luật này nguyên vẹn	71%
Tu chính lại một vài khía cạnh	21%
Bỏ luật này đi	7%
Không có ý kiến	1%

2) Nhận định về tôn giáo

	Cả dân Pháp	Người công giáo sống đạo	Ng. công giáo không sống đạo	Người vô tôn giáo
Các tôn giáo có thể gây nên những căng thẳng giữa xã hội	87%	74%	92%	89%
Các tôn giáo có thể góp phần chuyển đạt cho giới trẻ những mục tiêu và những giá trị tích cực: tôn trọng tha nhân, bao dung, quảng đại	79%	96%	83%	60%
Thế tục phải chủ yếu kính trọng mọi tôn giáo và không coi các tôn giáo như một nguy cơ nhưng như một 'vận may' cho xã hội.	79%	96%	83%	64%
Tôn giáo vượt ra ngoài đời sống tư, và giáo quyền không nên công khai bày tỏ lập trường về các vấn đề tranh luận ngoài xã hội;	77%	65%	76%	88%
Tin tưởng vào Thiên Chúa sẽ tìm được sự nâng đỡ trong đời sống thường nhật	60%	94%	64%	29%

3) Bạn đồng ý về những điều Tổng thống Nicolas Sarkozy nhấn mạnh trong ba bài diễn văn?

	Cả dân Pháp	Người Công giáo sống đạo	Ng. Công giáo không sống đạo	Người không tôn giáo
Gốc rễ kitô giáo của nước Pháp	49%	66%	54%	36%
Vai trò tạo dựng nền văn minh của tôn giáo	42%	56%	47%	29%

4) Kết luận:

Theo kết quả thăm dò ở trên thì 'đối với người Pháp, 'Công trình thế tục là một trong những giá trị quan trọng nhất của nền Cộng Hòa'. Tuy nhiên càng ngày người ta càng nhận ra 'không thể có thế tục nếu không có tôn giáo'. Hơn thế, 'Tôn giáo là một nguyên động lực xây dựng trong xã hội'. Nhưng với điều kiện, 'các tôn giáo sống chung hòa bình với nhau, bằng mọi giá đừng để xảy ra trong phạm vi xã hội những căng thẳng tôn giáo».

(hết phần A)

CHÚC MỪNG

Được tin Anh **Nguyễn Quang Tân** và Chị **Ngô Minh Trân**, cả hai cùng thành viên đặc lực của Phong Trào chúng ta, sẽ cùng nắm tay thề ước trăm năm trước bàn thờ vào ngày 27/06/2009 tại Herblay,
BĐH xin thay mặt Phong Trào cầu chúc anh chị Tân + Trân mãi luôn hạnh phúc trong Tình Chúa.

Cũng xin được chung vui cùng gia đình anh chị Nguyễn Xuân Cần (anh và chị đều là cursillista của Phong Trào chúng ta) nhân dịp thành hôn của con trai vào ngày 27/06/2009.

Cầu chúc đôi hôn nhân dồi dào Ôn Chúa suốt đời.

MẸ MARIA : BA LẦN ‘XIN VÂNG’

Một chiều của tuần cuối tháng yêu kính Đức Mẹ, giữa những ngày giáo hội sốt sắng chuẩn bị mừng kính đại kỷ niệm Chúa Thánh Thần Hiện Xuống để sai môn đệ đi vào đời, để tung ‘các bạn hữu thân tình’ mà Chúa Giêsu đã chọn vào các môi trường sống, ultreya 24 tháng Năm gọi lại BIẾN CỐ vô cùng lớn lao khai trương Giáo Hội Công giáo thánh thiện và tông truyền. Trong chân tình huynh đệ, chiều đại hội hằng tháng hôm nay là dịp anh chị em khơi lại và chia sẻ ý nghĩ, cảm nghiệm về những dấu chỉ và tác động của ơn Chúa Thánh Linh trong cuộc sống từng người. Không thể nào lờ đi trong dịp này một hình ảnh mà con mắt của từng trái tim cursillista ngắm nhìn với lòng đầy yêu thương : hình ảnh Mẹ Maria, ở giữa và cùng với các môn đệ của Chúa Giêsu lãnh nhận ngọn lửa hồng của Chúa Thánh Linh. Bởi vì từ hôm nay, với ơn Chúa Thánh Linh, với Mẹ mà Thầy chí thánh bổ nhiệm làm Mẹ của các môn đệ và của mọi người, tất cả nhận lãnh sứ mạng ca tụng, rao truyền chân lý và ‘tình yêu của Thiên Chúa trải qua từ đời này đến tận muôn đời’.

Đại hội tách ra bốn nhóm để trao đổi cảm nghiệm và kinh nghiệm sống. Trông khá tưng bừng sinh động. Tiếc vì thời giờ quá chật chội, nhiều ý kiến, cảm nghĩ và chuyện sống không thể được trình bày cặn kẽ ráo riết trong các đúc kết để anh chị em thường thức. Nhưng phải hoan nghinh đặc biệt sự đóng góp hăng vui và gương tốt của hai chị Thọ Plattier, Thu Hương và anh Vương đã tình nguyện đảm nhận công tác điều hoạt ultreya này. Ước mong nhiều anh chị em khác cũng sẽ lần lượt đứng ra đảm nhận những công tác như vậy theo chủ đề Phong trào chỉ định hoặc do quý anh chị đề nghị nếu thấy đặc biệt bổ ích và có lợi chung. »

« BÀI HÁT RUỘT »

Đố ai nói được đã bao nhiêu lần mình hát ca bài ‘Xin Vâng’. Tựa đề ‘bài hát ruột’ này của Phong trào hôm nay được chọn để suy học Lời Chúa theo Phúc Âm Luca 1, 26-38. Lời ‘Xin Vâng’ của Mẹ - theo Phúc Âm chỉ một lần thôi - khi Mẹ khiêm cung đón nhận lời chào của thiên sứ. Lời ‘Xin Vâng’ duy nhất ấy đã mở ra cho nhân loại một tương lai giải phóng rực rỡ huy hoàng. Vậy mà, hay quá ! Trên site internet ‘**une minute avec Marie**’ có thể đọc hằng ngày, hôm lễ Chúa lên trời gặp ít hàng suy niệm của một tác giả tên Marie-Benoîte Angot gợi ý Mẹ đã ba lần ‘Xin Vâng’. Tác giả viết : «...theo gương của Chúa Con, Mẹ hiểu thánh ý của Chúa Cha muốn gì nơi Mẹ. Lời ‘**Xin Vâng**’ của Mẹ trong ngày thiên sứ truyền tin, và rồi ‘**Xin Vâng**’ dưới chân thánh giá đã đưa Mẹ tới ‘**Xin Vâng**’ chấp nhận để Chúa Giêsu về trời, biến đi khỏi mắt phàm của Mẹ khiến giờ đây Mẹ phải sống với màu nhiệm của chia cách. Mẹ không khi nào do dự một chút nào ». - Cảm nghĩ thật mới mẻ.

Thật vậy. Dưới chân thánh giá trên đồi Sọ, Mẹ cũng đã ‘xin vâng’, chấp nhận cho lưỡi đòng ‘đâm thấu con tim’ theo lời tiên tri của ông Siméon. Mẹ đã ‘xin vâng’ nhận làm Mẹ của loài người, của các tông đồ và của người đời là ‘kẻ có tội’. Và loài người đã thấy Mẹ nhân lành thỉnh thoảng đến nơi này, xứ nọ khuyên lơn, an ủi, kêu gọi sám hối... Mẹ luôn sẵn sàng ban ơn võ về an ủi những trái tim sầu khổ...Rồi sau cùng, Mẹ vui lòng ‘xin vâng’ để Người Con chí thánh từ già Mẹ ra đi về với

Chúa Cha, để Mẹ ở lại nâng đỡ, giữ tinh thần của « đám » tông đồ cảm thấy mờ cô lạc lõng, làm gương âm thầm cầu nguyện chiêm ngưỡng màu nhiệm Giêsu và hướng dẫn thực hành những gì họ đã nghe và thấy. Và, quan trọng hơn hết, chung sức cầu nguyện van xin ánh sáng Thần Linh, sức mạnh Thần Lực đổ xuống tràn đầy tâm hồn môn đệ và tín hữu để mọi người nhận thức rõ bản phận can đảm giảng rao Tin Mừng Ân Phúc đến tận cùng thế giới. Học nơi Mẹ hai tiếng ‘Xin Vâng’ kết hợp với biến cố Thánh Thần Hiện Xuống vào cuối tháng Năm này thật hợp thời, hợp lý, hợp tình.

NHƯ NHỮNG NGỌN CỜ PHÁT PHỐI MỜI GỌI

Lễ Chúa Thánh Thần Hiện Xuống, 31-05-09, bảy anh chị Paris đã đến thăm quý anh chị Liên Nhóm Troyes, dự thánh lễ chung với cộng đoàn Việt Nam lúc 11giờ và dự buổi họp liên nhóm với hơn hai chục anh chị em cursillista suốt buổi chiều, sau bữa ăn trưa thân mật, vui vẻ, thịnh soạn.

Ra đi từ 7g30 sáng trong làn gió nhẹ còn lạnh lạnh, bảy anh chị Paris sẽ mau lẳng chìm trong không khí ẩm áp của tình huynh đệ đồng hương và cursillista của ‘góc trời bé nhỏ’ rất thân thương là nơi họp liên nhóm, tại nhà riêng của chị Thanh Vân, liên nhóm trưởng, một trong những ‘em gái út’ của phong trào (tức là khoá 23).

Về cuộc tiếp xúc này, viết gì bây giờ ?... Vài ngày sau đó, nhận và đọc lá thư của bạn NTS, một trong các ‘em trai út’ của PT (khoá 24), thì đành gác bút, đầu hàng ! Xin mời quý anh chị, nếu chưa thì đi ngay vào ‘GÓC TRỜI BÉ NHỎ’, địa chỉ : trang 6 của bản tin số 141 này. Chỉ xin cho phép tôi thêm vào tựa bài vài chữ ngắn tóm tắt những tâm tình dài như sau : ẩm áp, mát dịu, chan hoà yêu thương... Kề viết cũng xin phép dùng cách ví von của anh NTS làm tựa cho đoạn tin này. Vì nhờ những bàn tay thân tình của quý anh chị, đẹp vui ‘như những ngọn cờ phát phối mời gọi’, chúng tôi đã mang về 4 đơn và hôm nay thêm 2, tổng cộng là 6 ghi danh tham gia hai khoá 25 và 26.

*HCT ■

GÓC TRỜI BÉ NHỎ

Bài Tin Mừng theo thánh Gioan (10, 11-18) về người mục tử nhân lành làm chủ đàn chiên, và biết rõ mỗi con chiên của mình, cho tôi cảm nghiệm được Thiên Chúa luôn đồng hành với con người, mà trong đó có tôi. Tôi là một con chiên lạc đàn đã trở lại từ sau Khóa Cursillo 24, nhờ qua tâm tình cầu nguyện, cảm nhận mình không còn lạc lõng nữa, và ao ước đồng hành cùng Đức Kitô với hết khả năng của mình. Nhưng...tôi lại vướng phải những cản trở trước mắt : tiền tài, gia đình và hạnh phúc riêng đã xoay ngược hướng đi, tôi biết mình sẽ phải tranh đấu suốt Ngày-Thứ-Tư của mình, và lại phải tìm Chúa với những vấp ngã nan giải đó. Lạy Chúa, Ngài dạy con phải làm gì ? Bài thánh ca « Ân Tình Chúa Bao La » luôn làm nước mắt tôi trào dâng, khi thấy trước Tình-Yêu thâm sâu và mệnh mông của Thiên Chúa cho con người và cho tôi như thế, sự đáp trả của lòng tôi lại là mấy mươi năm quay mặt hững hờ, để bây giờ nghe trong tim niềm ray rứt :

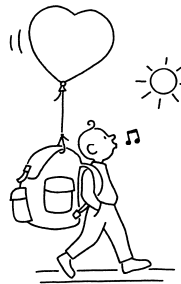
*« Ân tình Chúa bao la như khung trời rộng
Tràn lan bốn phương trời
Từ muôn kiếp xa xôi
Chúa đã yêu con rồi
Tình Yêu Chúa trao ban
Thấm thiết muôn vàn
Bàn tay Chúa không ngại
Dẫn bước con trong đời... »*

Tôi đã nghe được điều Chúa muốn, trong tôi, trước nhất là xây dựng mái ấm gia đình, thương lo cho vợ con, tạo hòa khí, thân ái. Từ đó, chính tôi là nhân chứng thật cho Chúa, và sẽ làm nảy nở những mầm tươi tốt chung quanh. Và tôi cũng phải có lòng thương yêu anh em. Viết đến đây, lòng tôi gợn đầy băng khuâng khi nghĩ về các anh chị trong nhóm của chúng tôi, họ như những ngọn cờ phát phối mời gọi chúng tôi luôn cùng bước về phía trước.

Có những anh chị, bất chấp trở ngại về sức khỏe, công ăn việc làm, đã bỏ nhiều thời gian và công sức thu thập những chứng từ về đức tin, chia sẻ Phúc Âm, các bài thánh ca dạt dào tình yêu Thiên Chúa để ghi vào những đĩa CD, và trân trọng trao đến từng gia đình trong giáo phận, và các cursillistas xa gần. Có anh, tuổi đã khá cao, lẽ ra có thể an phận trong gia đình, vui với cháu con, nhưng lại năng nổ như con thoi trong các hoạt động cộng đoàn, và tham gia các đại hội công giáo tổ chức ở các nơi, hầu thu thập những tinh hoa, những

kiến thức hay, những chứng nhân về Tin-Cậy-Mến để cống hiến cho cộng đoàn, và các anh em trong PT Cursillo. Trong lớp giáo lý tân tòng, anh dành hết công sức để giúp cho người mới hiểu rõ hơn về Thiên Chúa, về đức tin. Anh luôn luôn hâm nóng tình thương trong anh em, tổ chức những cuộc thăm viếng người bệnh, kẻ liệt dù họ không cùng tôn giáo với anh. Cũng có những anh chị, trên hành trình Ngày-Thứ-Tư, vừa vui vẻ vượt qua những thử thách riêng trong gia đình, vừa đồng hành với anh em trong các công tác chung. Lúc thì âm thầm đi thăm bệnh nhân, khi lại đến hòa giải những phiền phức, những bất ổn trong các gia đình chung quanh mình. Chừng đó vẫn chưa đủ làm anh chị yên tâm, vì lòng ao ước có thể tận hiến cho sứ mạng tông đồ tới hơi thở cuối cùng...

Tuy không phải là « khuôn vàng thước ngọc », nhưng tất cả những người bạn đó của nhóm chúng tôi, với mẫu nhiệm đức tin, và sự đồng hành của Thiên Chúa, đã sống trọn vẹn lòng mình với anh em. Chính các anh chị ấy đã tạo ra một « **khung trời hạnh phúc** » cho cả nhóm. Chúng con đồng cảm tạ Thầy-Chí-Thánh đã dành cho chúng con một góc trời nhỏ bé mà ở đó, anh em chúng con biết thương yêu nhau, biết chia sẻ ngọt bùi, cùng hát ca ngợi khen Tình Ngài. Ở một góc trời này, có những ấm áp chan hòa nối kết những vòng tay lan rộng đến muôn nơi. Cảm tạ Thiên Ân đã đến cho anh em cursillistas ở Troyes – tuy chỉ là một khoảng không gian bé nhỏ - Nơi đó Chúa đang dang tay cho anh em cùng nắm lấy, và cùng hát vang bài ca XIN VẮNG.

Lễ Chúa Thánh Thần Hiện Xuống
31/05/09 *** N.T.S. K24 ■

THÔNG BÁO CỦA BAN BÁO CHÍ

Như mọi năm, Bản tin Cursillo sẽ tạm đình bản trong 2 tháng hè (7 và 8, 2009). Tuy nhiên xin quý anh chị tiếp tục gửi bài viết đóng góp đến ban báo chí ở địa chỉ sau đây :
qua email của ban biên tập (phương tiện tốt nhất)

cursillo.vn.auchau@gmail.com

hoặc qua bưu điện

M. Phạm Đức Vương

9 place d'Anjou - 95120 Ermont, France

Nội dung bài viết thiết thực hơn hết chính là những suy tư, cảm nghiệm, chứng từ của ngày thứ tư mà quý anh chị muốn hay cần chia sẻ cho nhau. Đặc biệt là những cảm nhận mới mẻ thu lượm được qua 2 khóa học 25 và 26.

KHOẢNH KHẮC

HÔM NAY

***“Lạy Chúa Giêsu, con sẽ không chờ đợi.
Con sẽ sống PHÚT HIỆN TẠI cho TRẦN ĐẦY TÌNH YÊU”***
(Đức H. Y Fx. Nguyễn văn Thuận)

Tiếng con họa mi trong vắt như pha-lê say sưa rót vào chiều hoàng hôn. Gió cứ chầm chỉ đưa mây về cuối trời. Nắng chiều tó lên sau lưng mây muôn hình muôn sắc. Mỗi phút lại thấy mây thay hình đổi dạng theo sức nắn của gió chiều...

Thiên nhiên quanh tôi sinh động từng phút: tiếng líu lo của con chim họa mi hòa với tiếng ríu rít của những loài chim bạn đang nhảy nhót trên cành làm rộn rã buổi cuối ngày. Nắng nhạt hoàng hôn tó lên những cụm mây cho trời chiều rục rờ. Gió nhẹ về chiều làm rung rinh cành lá... Tất cả là HIỆN TẠI sống động, là những “Chấm Đậm” của phút giây hiện tại đang tó đẹp cho không gian hoàng hôn HÔM NAY.

Con họa mi liệu chiều mai có hẹn tới cũng khoảnh khắc nơi đây cho không gian rộn rã ?

Mây chiều mai có trôi về cho tôi bức họa đẹp như chiều nay ?

Từ lời nguyện cầu của Đức Hồng Y Fx. Nguyễn văn Thuận, từ tâm nguyện sống tròn PHÚT HIỆN TẠI của ngài dẫn tôi vào cảm nghiệm giờ phút tôi đang sống.

Cảnh sắc thiên nhiên tuyệt vời tôi đang chiêm ngắm, thường thức sẽ trôi đi như mây đang trôi nhẹ theo gió chiều. Tiếng thánh thót của loài chim họa mi sẽ tan vào không gian bao la không để lại vết tích gì nếu tôi không nhìn ra nguồn gốc của âm thanh từ con họa mi, không thấy được bàn tay tạo dựng khiến gió đưa mây làm đẹp trời chiều, và Tình Ngài đang chuyển gửi tới tôi PHÚT HIỆN TẠI HÔM NAY. Tôi dâng lên Ngài Tình Cảm Mến biết ơn, và biến giây phút này cho nó “TRẦN ĐẦY YÊU THƯƠNG”.

Thánh nữ Têrêsa Hải Đồng Giêsu đã từng trân quý PHÚT HIỆN TẠI, hành trình đời ngài là kết tụ của từng phút Hiện Tại chan chứa Tình Yêu :

“Cuộc đời tôi là một ánh chớp, một giờ trôi qua là một khoảnh khắc đang trốn thoát tôi. Chúa biết đó, Lạy Chúa, để yêu Chúa trên trái đất này con không có gì khác ngoài HÔM NAY”

Dĩ vãng dù có nuối tiếc, tôi đâu níu kéo lại được. Nó sẽ là dĩ vãng mang đậm dấu ấn cho cuộc đời, mà không phải là thời gian “trốn thoát” khi nó chan chứa Tin Yêu. Ngày mai, tháng tới, năm sau... như thánh nữ Têrêsa đã nói: “Cuộc đời tôi là một ánh chớp”, tôi nào nắm bắt được trong tầm tay, và nó trôi đi thật lẹ

như “Ánh Chớp” !

Và “Một giờ trôi qua là một khoảnh khắc trốn thoát tôi”. Thời gian “trốn thoát” là thời gian vượt khỏi tầm tay, sẽ không bao giờ còn cơ hội tìm lại nữa! Ngày ngày cuộc sống như giòng chảy tiếp diễn không ngừng. Muôn người thả đời vào giòng chảy trôi theo mộng ước, nhu cầu, lạc thú...Thời gian trốn thoát không để lại nơi bao người khoảnh khắc tốt đẹp cho cuộc đời! Liệu trong đó có anh, có chị. Có tôi?!

Thời giờ của tôi, của anh, của chị liệu có khác và không rơi vào giờ ngày “Trốn Thoát” nhưng sẽ để lại nơi hành trình Ngày Thứ Tư của chúng ta dấu ấn Tin Mừng, sẽ là ánh sáng làm rạng đẹp chân mây khi nó “Trần Đầy Tình Yêu”.

Tôi muốn chiêm ngắm hành trình Ngày Thứ Tư của Cursillista Hồng Y Fx. Nguyễn văn Thuận:

“Chấm này nối tiếp chấm kia, ngàn vạn chấm thành một đường dài.

Phút này nối tiếp phút kia, muôn triệu phút thành một đời sống.

Chấm mỗi chấm cho đúng, đường sẽ đẹp. Sống mỗi phút cho tốt đời sẽ thánh”

Thiếu **chấm lúc này**, thiếu **Chấm Hôm Nay** đường dài sao đủ ngàn vạn chấm. Chấm lúc này, hôm nay không đậm, không ngay đường dài mong gì đẹp?!

Dĩ vãng, tương lai tất cả nằm ngoài tầm với của tôi. Vậy HIỆN TẠI là gia sản tôi có trong tầm tay nếu tôi không trân quý, không biến nó thành TRẦN ĐẦY TÌNH YÊU, nó sẽ “trốn thoát” khỏi tầm tay. Mộng ước thánh hoá môi trường, chứng nhân giữa lòng trần thế có phải vẫn chỉ là mộng ước.

Người ta đã từng nói: “Không ai có thể cho người khác cái gì mình không có”.

Phong Trào không đòi tôi phải là nhà giảng thuyết, cũng chẳng đòi tôi bốn ba đó đây gieo vãi Tin Mừng, nhưng là sứ mạng chứng nhân qua chính cuộc sống đời thường của tôi HÔM NAY.

Môi trường sẽ tự chuyển đổi nếu tôi “SỐNG MỖI PHÚT CHO TỐT”.

Cha ông chúng ta đã thật hữu lý khi dạy : “Hữu Xạ Tự Nhiên Hương”. Từ nội tại cuộc sống tôi, nếu “TRẦN ĐẦY TÌNH YÊU” có “Xạ” Tình Trời, hương thơm sẽ tự đó toát ra, không khí môi trường sẽ ngạt ngào.

Thánh Phaolô cũng không đi ngoài linh đạo đó khi ngài nhắn nhủ:

“Anh em hãy cẩn thận xem xét cách ăn nết ở của mình, đừng sống như kẻ khờ dại, nhưng hãy sống như người khôn ngoan, biết tận dụng thời buổi hiện tại...” (Ep. 5:15)

ĐỨC TIN CỦA TÔI

“Hãy sống như người khôn ngoan, biết tận dụng thời buổi Hiện Tại”. “TẬN DỤNG” mà không phải là thờ ơ, không để thời giờ “Trốn Thoát” không để nó trôi đi trong trống rỗng, nhưng phải là thời giờ của cảm tạ, Trần Đầy Tình Yêu như thánh nhân nhắc nhở:

“Hãy đem cả tâm hồn mà ca hát chúc tụng Thiên Chúa: Trong mọi hoàn cảnh, và mọi sự, hãy nhân danh Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta, mà cảm tạ Thiên Chúa là Cha” (Ep.5: 19-20).

Từng PHÚT GIẤY HIỆN TẠI sẽ không còn là thời giờ “Trốn Thoát” nhưng sẽ là những “Chấm Đậm”, sẽ là “Phút Tốt” sẽ là “Hôm Nay” khi tôi “*Biết tận dụng*” “*Mọi hoàn cảnh*” giữa thời gian, mọi sự việc dù nhỏ bé, dù trong lặng lẽ âm thầm, nhưng tôi hành động “Nhân danh Đức Kitô” trong tâm tình “Cảm tạ Thiên Chúa”. Có phải đó là ý nghĩa bàn tay “Nắm chặt tay Thầy” để con bước đi trong Tin Yêu ?

Hành trình đời con, lý tưởng con ôm ấp sẽ thành hiện thực khi được dựng xây vững chãi qua từng phút giây HIỆN TẠI “TRẦN ĐẦY TÌNH YÊU”.

“Con sẽ không chờ đợi”. Cùng với Thánh Nữ Têrêsa Hải Đồng Giêsu, con muốn thừa với Chúa, con muốn hiện thực đời Tin Yêu, hiện thực lý tưởng chứng tá của con, mà không phải là đợi chờ, mơ ước:

“Chúa biết đó, lạy Chúa, để yêu Chúa trên trái đất này con không có gì khác ngoài hôm nay”

Tuần Thánh 2009

Duy Bình ■

Không mê tín, cũng chẳng dị đoan, những « sự lạ » trên đời, đối với tôi, thường được xem như « sự trùng hợp ngẫu nhiên » đôi khi đầy thú vị. Tôi tin vào những gì Hội-Thánh dạy, tin vào sự quan phòng của Thiên-Chúa và tin vào sự thường phạt công-minh, thật nhãn tiền. Nhìn chung, Chúa đến với tôi, dù thường hay phạt, vẫn trong sự nhẹ nhàng, êm ái (kể cả dấu ấn để đời, do một lần đức tin yếu kém, sự nhẹ nhàng đến độ, tôi chẳng dám trách than, mà luôn hối tiếc vì đã nghi ngờ vào quyền năng của Chúa). Thế nên, tôi sợ sự ồn ào, khích động quanh mình làm mất đi sự uy linh, cao cả của Đấng Chí-Tôn. Tôi đã từng được dư đầy ơn Chúa, nên càng muốn làm chứng về sự hiện-hữu của Ngài.

Tôi vẫn nghĩ: Hồng-ân Chúa trao ban cho con người thật đa dạng, đôi khi không trực tiếp, nhưng lại qua hệ-thống... quan giai, nên khiến ta nhầm lẫn, tiếp thu ơn Chúa trong niềm kiêu hãnh của sự đương-nhiên do khả năng mình có mà quên cảm tạ Chúa, hoặc đôi khi Thánh-Ý Chúa len lỏi trong đời sống ta một cách vô-hình, khiến ta không nhận ra Ý Ngài, mà vô-tình trách móc Chúa đã bỏ rơi ta.

Sau 3 ngày của khoá Cursillo, tôi đã lắng đọng tâm hồn để tìm nghe tiếng Chúa, phải suy để hiểu, và phải cảm để nhận ra rằng: mình đã được đầy tràn Ơn Chúa Thánh-Linh. Tôi như sống lại với ngọn nến ngày nào khi lãnh nhận Bí-tích Thêm-sức. Bầy Ơn Thánh Chúa tràn ngập trong tâm-hồn tôi. Đức-tin của tôi đã bao phen yếu-ớt và lung lay trước gió, nay tôi muốn thắp sáng lại ngọn nến trắng đầu đời và giữ chặt lấy nguồn trợ-lực của Chúa Thánh-Linh, để giúp tôi luôn kiên trì trên bước đường chứng-tá và thắp sáng niềm tin. Với ngọn nến sáng trong tay, chẳng những tôi có thể cầu cho chính mình, mà còn cầu cho tha-nhân, là kẻ lữ hành nào đó, đang lặn mò trong bóng đêm, tìm thắp lại ngọn nến của mình đã tắt.

NHỮNG NGỌN NẾN TRẮNG

*Ngọn nến trắng đầu đời
Khi tôi rời lòng mẹ,
Được đưa vào cung-thánh
Để lãnh nhận Đức-Tin,
Xin được nên con Chúa.*

*Nến thứ hai tiếp nối
Khi tôi tới giáo-đường,
Nhận Thánh-Thể đầu tiên.*

*Nến thứ ba trung-kiên
Khi tôi được đầy tràn,
Bấy ơn thiêng soi-sáng.*

*Nến thứ tư thắp sáng
Khi tuyên lại lời hứa
Nhận tin yêu ban đầu.*

*Nến thứ năm tôi cầu
Khi bước tới bàn thờ
Nguyện đonan hứa chung thân.*

*Nến sau và kế tiếp...
Dù bao lần kế tiếp
Cũng chỉ một Đức-Tin.
Một Đức-Tin duy nhất
Trong tôi suốt cuộc đời.
Dù tôi có thấp lên
Hàng trăm ngọn nến trắng.*

Elisabeth Nguyễn Thị Nở - khóa 23 ■

Tình Đầu - Tình Cuối...

Sau mỗi ĐH Ultreya, và trong tám tuần lễ cầu nguyện cho 02 khóa Cursillo, chúng tôi có châu Thánh Thể, và làm giờ Tông Đồ trong Nhà Tạm. Đó là những giây phút mà tôi cảm thấy gần gũi anh chị em mình nhất. Đó cũng là lúc tôi trở lại với « mỗi tình đầu » thật sự nguyên vẹn và tinh tuyền của mình...

Mối-Tình-Đầu... Dễ mấy ai quên?... Mà làm sao quên được, khi ngày ấy, chỉ cần bước qua một ngưỡng cửa, là tôi đã thấy ào ạt thân tình, rộng mở những vòng tay, tươi nở những nụ cười? Có thể quên được không, khi tôi là kẻ đã trở về nép vào vòng tay yêu thương chờ đón của Cha mình, sau một hành trình quần quanh mệt mỏi vì khao khát bám vào một 'cái gì đó' chưa rõ rệt. Để được « sống » cho đúng nghĩa. Sống không tranh đua, không chạy vạy. Không rã rời buổi sáng, mờ mắt thức dậy ngao ngán đối diện với bao nỗi lo âu. Không buông mình xuống trong đêm với trái tim đầy ứ ghen ghét, buồn tủi cho những hệ lụy của kiếp người.

Mối-Tình-Đầu ...Mấy ai giữ được cho trọn vẹn?... Phải chăng vì mọi thứ tình trần đều ôm ấp một bóng hình duy nhất, dễ đổi thay, dễ phai nhòa, trong khi Mối-Tình này của tôi mệnh mang nhiều hình bóng lắm (yêu cùng một lúc hai người đã khó, chúng tôi lại có thể yêu... hàng chục, hàng trăm người!). Tất cả những hình bóng ấy lại được lồng trong chân dung tuyệt mỹ của Đấng Cứu Thế, nên đó thật sự là mối tình Trời và Đất giao hòa, khó có thể phân chia ngăn cách.

Nhưng cũng bao phen, trong Mối-Tình ấy đã có những mảnh vụn lung lay. Bởi, tại, vì, do...muôn ngàn nguyên nhân (Không gian ở đây nhỏ hẹp? Những khuôn mặt này không đủ trẻ trung lôi cuốn? Bên ngoài kia còn có nhiều khung trời rộng mở?...). Khi có những lay lắt đó, thì tim tôi dường như đập sai đi một nhịp. Sao chỉ thiếu có một giọt máu nhỏ nhoi mà hơi thở bỗng trở nên hụt hơi, phiền muộn? Cho tôi nuôi tiếc biết bao là giây phút êm vui đã có bên nhau, những hợp mặt thân tình, những yêu thương không cần lời hoa mỹ, những 'tỏ tình' thầm lặng... Khi một người thân của tôi muốn buông tay, thì tôi cũng chơi vơi. Vì chúng tôi phải luôn nối kết với nhau, để trái tim yêu thương của Thầy-Chí-Thánh không có một khe hở, một vết nứt nào có thể làm rỉ máu xót thương.

Rồi có khi chính tôi cũng đã năm lần bảy lượt suýt trở thành một mảnh-vụn-lung-lay. Khi tôi nói nhiều hơn làm. Khi tôi thấy cái 'tôi' lớn hơn cái 'chúng ta'. Khi tôi luôn đòi hỏi mà cứ ảo tưởng mình đang cho đi. Tôi giật mình lo sợ, nếu tôi bứt mình ra khỏi Mối-Tình của tôi, thì sẽ không còn điều gì chờ đợi tôi ngoài một vực thẳm hư vô! Bàn tay nào cho tôi nắm Chúa, nếu tôi không tay đan tay thân thương cùng với anh em tôi? Dù tôi biết mình chỉ là một loại màu sậm tối, một nét vẽ mờ nhạt trong bức tranh đời tuyệt mỹ của Thiên Chúa, tôi cũng phải giữ cho mình dính bén thật chặt, vì trước khi tôi 'si tình', Ngài đã yêu tôi qua chính thân phận nhỏ nhoi mong manh này.

May mắn thay, PT đã cho chúng tôi một thứ 'keo dán' thần kỳ, để trên suốt hành trình Ngày-Thứ-Tu, chúng tôi có thể luôn gắn bó với nhau. Thứ keo này có bảy 'chất liệu' chính: **Bác-Ái, Khiêm-Nhường, Cầu-Nguyện, Chứng-Tá, Vâng-Phục, Phục-Vụ, Hiệp-Nhất**. Không phải ngẫu nhiên mà nhân đức **Bác-Ái** được đặt lên hàng đầu. Trong « Bài Ca Đức Mến », thánh Phaolô đã khẳng định: « *Hiện nay đức tin, đức cậy, đức mến, cả ba đều tồn tại, nhưng cao trọng hơn cả là đức mến* » (1 Corintô 13, 13), vì « *Đức Mến thì nhẫn nhục, hiền hậu, không ghen tương, không vênh vang, không tự đắc, không làm điều bất chính, không tìm tư lợi, không nóng giận, không nuôi hận thù, không mừng khi thấy gian ác, nhưng vui khi thấy điều chân thật. Đức Mến tha thứ tất cả, tin tưởng tất cả* ». (1 Corintô 13, 4-7).

... Có những Ultreya thừa thớt, có những giờ Tông Đồ mà người đến tham dự không đủ chật Nhà Tạm. Nhưng hễ mỗi lần gối tôi chạm đất, và mắt tôi hướng về sự mời gọi Yêu Thương từ Thánh Thể Chúa, thì tâm trí và trái tim tôi lập tức trở về với những « tình cảm đầu đời ». Tất cả những người có mặt và vắng mặt, cũng như những người bạn mới mà Chúa sẽ gửi đến cho chúng tôi qua những khóa Cursillo, với tôi đều là **Mối-Tình-Đầu** thấm thiết. Và cũng sẽ là **Mối-Tình-Cuối-Cùng**. Tôi không cần miệt mài tìm kiếm nữa...

« *Đức Mến không bao giờ mất được. Ơn nói tiên tri ư? Cũng chỉ nhất thời. Nói các tiếng lạ chẳng? Có ngày sẽ hết. Ơn hiểu biết ư? Rồi cũng chẳng còn. Vì chúng sự hiểu biết thì có ngần, ơn nói tiên tri cũng có hạn. Khi cái hoàn hảo tới, thì cái có ngần có hạn sẽ biến đi* » (1 Corintô 13, 13).

* NC ■

Giáo Hội mà tôi hằng yêu mến

Có một vài lần trong một cuộc trao đổi nào đó về đạo, khi biết được trước kia tôi theo đạo Tin-Lành thì đôi khi có người « sành đạo » hỏi tôi : thế chị thuộc « ngành » nào bên Tin-Lành (Evangélistes, Méthodistes, Pentecôtistes, v.v.). Câu hỏi này không được đặt ra cho người Công giáo. Đối với người Công giáo « bình dân » thì vấn đề họ thuộc về Giáo Hội Công Giáo là chuyện rất bình thường, bình thường đến nỗi họ không hề để ý hay nhớ đến.

Riêng đối với tôi thì khác. Trước kia tôi không có một « **Giáo-Hội Mẹ** » để kính yêu, để nương tựa. Đức tin của tôi hồi trước là một đức tin chỉ ở chiều kích « **cá nhân** » chứ không hề mang tính cách « **cộng đồng** ». Nếu tôi có đi nhà thờ mỗi chủ nhật một cách sốt sắng thì cũng chỉ để củng cố đức tin của tôi, đào sâu kiến thức cho tôi. Tôi rất thành tâm học hỏi, siêng năng sống đạo và rất hài lòng vì cảm thấy mình đã chu toàn bổn phận của một tín hữu tốt.

Cái tính cách « cá nhân » mà tôi nói trên đây không hề có tính cách « ích kỷ ». Như bao nhiêu người trẻ tuổi nhiệt thành khác, tôi cũng đã từng ao ước được trở thành một « nhà truyền giáo », ra đi đem Tin Mừng đến cho những dân tộc chưa biết Chúa (như người Trung quốc chẳng hạn). Lý tưởng của tôi lúc đó là làm sao cho mọi người có thể biết đến Chúa và đón nhận Ngài là Thiên Chúa của họ. Tôi thương mến những người bạn trẻ trong cộng đoàn Tin-Lành của tôi như tôi có thể thương mến những người **đồng chí hướng**. Tôi thân thiết với những người cùng « hoài bão » với tôi.

Nhưng đến khi tôi **trở lại** với Giáo Hội Công Giáo thì tôi mới có được một « **kinh nghiệm sống** » mới, đó là sống một « **tình gia đình thiêng liêng** » vô cùng đặc biệt. Nói là « trở lại » thì cũng không đúng lắm vì tôi đâu có từng « bỏ đi » bao giờ. Thật ra là nhờ bao nhiêu năm sống trung thành trong đức tin đã lãnh nhận từ cha ông của tôi cộng với sự khao khát tìm hiểu đức tin nguyên thủy của Giáo Hội sơ khai mà tôi

đã dần dần đi đến **gặp gỡ** và đón nhận đức tin công giáo.

Người công giáo chúng ta thật là có phúc khi chúng ta có một Giáo-Hội để đón nhận những giáo huấn của Chúa qua sự dẫn dắt của các vị chủ chiên như Chúa Giêsu đã đặt để thánh Phêrô sau khi Chúa đã hỏi Phêrô có yêu mến Thầy không rồi bảo ông : « **hãy chăm sóc chiên con của Thầy** » (Gn 21, 15).

Khi tôi có lỗi phạm đến tình thương của Chúa hay đến anh em của tôi, thì tình yêu bao la của Chúa, như tình một người mẹ hiền dù có từng đâm lẹ vì con, cũng sẵn sàng dang tay đón nhận mỗi lần đưa con hư trở về nài xin ơn tha thứ.

Giáo-Hội còn là nơi tôi chạy đến « **vấn kế** » khi lòng tôi hoang mang, đức tin tôi chao đảo, tôi hoàn toàn tin cậy vào ơn Chúa ban cho Mẹ Giáo-Hội, qua các vị chủ chăn, để cho tôi biết điều gì tôi phải tin. Đối với tôi sự kiện mà Giáo-Hội còn mãi đứng vững cho đến ngày nay, qua bao thăng trầm của xã hội và bao thách đố của thế giới từ hai mươi thế kỷ qua, đủ chứng minh Giáo-Hội được bàn tay Chúa dìu dắt và gìn giữ như Chúa đã hứa. Cho nên khi người ta nêu lên việc những con người làm thành Giáo-Hội cũng chỉ là những con người bất toàn làm sao tin được thì ngược lại càng chứng tỏ quyền năng của Chúa khi Chúa dùng những dụng cụ hèn mọn, mỏng dòn, miễn sao những dụng cụ đó chịu « **ngoan ngoan** » để nương theo cánh tay của Chúa, để trong mọi việc « **danh Cha** được cả sáng ».

Phuong Vy ■

PHÂN ƯU

Văn phòng Điều Hành được tin :

Chị Maria Phạm Thị Toàn, khoá 9 (hiên thê của anh Ông Văn Hoá), thuộc liên nhóm Cursillo Bỉ, đã được Thầy Chí Thánh gọi về sáng thứ bảy 17/06/2009.

Anh Giuse Nguyễn Thế Tuynh, khóa 22, liên nhóm Đức quốc đã chấm dứt hành trình ngày thứ Tư vào trưa 22/06/2009 tại Stuttgart.

Xin hiệp lời cầu nguyện cho hai linh hồn Maria và Giuse sớm hưởng Nhan Thánh. Cùng xin Ôn Bình An của Chúa cho các gia quyến và anh chị em của hai liên nhóm Bỉ và Đức quốc.

THÔNG BÁO TĨNH TÂM

Thân mến gửi Quý Anh Chị Cursillistas,

Thời điểm khai mạc hai khóa 25 & 26 đã gần kề. Chúng ta lo âu, hồi hộp trước muôn vàn công việc phải đảm đương, vì biết rõ sức mình có hạn. Nhưng chúng ta cũng tin rằng sức Chúa thật vô biên. Đây cũng là một sự lựa chọn. Chúa đã lựa chọn chúng ta và chúng ta cũng lựa chọn hợp tác với Ngài. Nhiều nhiệm vụ mới mẻ đang chờ đợi mỗi người trong chúng ta. Để dọn lòng xứng đáng hầu đón nhận những ân sủng mà Thầy Chí Thánh sẽ trao ban cho hai khóa sắp tới, và cách riêng cho mỗi người, khóa sinh cũng như trợ tá, xin mời Quý Anh Chị (**nhất là tất cả những anh chị đã ghi tên đi trợ tá**) cố gắng tham dự đông đủ Ngày Tĩnh Tâm sẽ được tổ chức vào **chúa nhật 12/07/2009** tại **Giáo Xứ Việt Nam Paris, 38 rue des Epinettes, 75017 Paris**.

Xin Quý Anh Chị hãy tiếp tục vững lòng cầu nguyện, phó thác vào quyền năng của Thiên Chúa, đồng thời mang hết sức mình ra phục vụ thì chắc chắn mọi công việc của chúng ta sẽ được hoàn tất tốt đẹp. Xin gửi đến Quý Anh Chị lời chào DE COLORES thân thương nhất.

Lưu ý : xin mang theo sách Chỉ Nam

Ban Điều Hành Phong Trào

Chương trình Ngày Tĩnh Tâm
Cầu Nguyện cho hai khóa 25 & 26
Chúa Nhật 12/07/09
* Giáo Xứ VN Paris *
38 rue des Epinettes 75017 Paris

- 11g30** Thánh Lễ với cộng đoàn Giáo Xứ.
Cơm trưa tự túc.
- 14g00** Bắt đầu bước vào Tĩnh Tâm - Kinh Chúa Thánh Thần.
Thánh Vịnh.
- 14g15** Bài giảng của Cha Linh Hướng Lưu văn Tâm
« **Đời sống chứng nhân** » (sau bài giảng xin các cha giúp ban phép Hòa Giải cho những ai cần)
- 15g00** Tin tức và sinh hoạt P/T
« **Tinh Thần Trợ Tá trong Khóa Ba Ngày** »
(Khởi Ba Ngày trình bày)
Tập hát - Họa các Ban của Khóa Ba Ngày.
- 17g00** Giờ **Chầu Thánh Thể** (theo Sách Chỉ Nam)
- 18g00** Bế mạc.

JOURNAL

Dest :

PHONG TRÀO CURSILLO
Mr. Giuse Nguyen Minh Duong
4 Place Watteau
95120 Ermont—France
Téi: (+33) 0 172 532 958

THÔNG BÁO

Thời điểm được định để tổ chức hai khóa học cursillo hè 2009 như sau :

- ♦ **Khoá 25 Nữ : từ thứ tư 29/7/2009 tới thứ bảy 01/08/2009**
- ♦ **Khoá 26 Nam : từ thứ tư 5/8/2009 tới thứ bảy 08/08/2009**

CHÚ Ý HẠN CHÓT GHI TÊN : 30/06/2009

Xin quý anh chị gia tăng hơn nữa các hoạt động Tiền Cursillo chuẩn bị, đặc biệt siêng năng làm palanca cầu nguyện.

Xin Đức Ông, quý Cha, quý Tu Sĩ, quý ACE cầu nguyện nhiều cho hai khóa 25 & 26.

Ban Điều Hành Phong trào cũng thiết tha mời gọi quý anh chị em trợ tá các khóa học **CÓ MẶT ĐÔNG ĐỦ** trong Thánh Lễ Khai Mạc mỗi khóa vào lúc 11g30 các ngày thứ Tư 29/07 và 05/08/2009. Xin mang theo bảng da và sách Chỉ Nam.